

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 30^{ῆν} Μαρτίου /12^{ον} Ἀπριλίου 2020, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὸ κατανυκτικόν Τριώδιον, ὡς ἀνάμνησις τῆς θριαμβευτικῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπὶ πώλου ὄνου πρὸ τοῦ πάθους Αὐτοῦ, ὅτε οἱ παῖδες τῶν Ἑβραίων ἐστρώνουν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ὑποδεχόμενοι Αὐτόν καὶ κραυγάζοντες «ὡσαννά τῷ Υἱῷ Δαυΐδ».

Ἡ ἐορτὴ αὕτη, λόγῳ τῶν ἐπιβληθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγείας μέτρων ἀσφαλείας κατὰ τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ, ἐωρτάσθη οὐχὶ πανηγυρικῶς, ὡς εἰς ἄλλα ἔτη, εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, -εἰς τοῦτον ἐτέλεσε τὴν νυκτερινὴν θείαν Λειτουργίαν μόνος ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος καὶ οἱ διάκονοι τοῦ Ναοῦ, ἀλλὰ εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναόν τῶν ἁγίων Θεοστέπτων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης δι' Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καὶ θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν, προεξάρχοντος ἐν χοροστασίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συμπροσευχομένων τῶν Ἀγιοταφίτων Ἀρχιερέων, Ἱερέων καὶ μοναχῶν, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Πατέρες, κρατοῦντες τὰ βαΐα, ἀνῆλθον εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι ἐορταστικῆς προσφωνήσεως, ὡς ἔπεται:

«Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός· πρᾶϋς καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον», (Ζαχαρ. 9,9), λέγει ὁ Προφήτης Ζαχαρίας. Καὶ ὁ Δαυΐδ πάλιν περὶ τῶν παίδων: «ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον», (Ψαλμ. 8,3).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ ἐπὶ πώλου ὄνου εἴσοδος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ καὶ αἱ ὑπὸ τῶν παίδων καὶ τοῦ λαοῦ ἐπευφημίαι: «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις», (Ματθ. 21,9), διακηρύσσουν τὴν κορύφωσιν τοῦ σωτηριώδους ἔργου τῆς θείας Οἰκονομίας, δηλονότι τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ Πατρός, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σταυρωθέντος καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, οὕσα αὐτό τοῦτο τό μυστικόν Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ζῶσα καὶ δρῶσα ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ παύεται κηρύττουσα τό Εὐαγγέλιον τοῦ Βασιλέως τῆς δικαιοσύνης, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης λέγων: «καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ δέ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ

κόσμου τούτου κέκριται».

Ὁ Παράκλητος, δηλαδή τό ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ θά ἀποδείξη εἰς τόν κόσμον ὅτι ὁ Ἰησοῦς ὑπῆρξεν «ὁ Χριστός ὁ δίκαιος», (Α΄ Ἰωάν. 2,1), ὡς καί ὁ ἐκατόνταρχος ὠμολόγησεν, εἰπών «ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν», (Λουκ. 23,47). Κατά δέ τόν ἀπόστολον Πέτρον, «ὁ Χριστός ἅπαξ περί ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπέρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεῖς μέν σαρκί, ζωοποιηθεῖς δέ Πνεύματι», (Α΄ Πέτρ. 3,18).

Ἡ ἀγία καί μεγάλη Ἑβδομάς, ἡ Ἑβδομάς τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, εἰς οὐδέν ἄλλο ἀποσκοπεῖ, εἰ μή εἰς τήν ἀνάδειξιν τῆς θείας δικαιοσύνης, τουτέστιν τήν ἐπίγνωσιν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας. «Εγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή», (Ἰωάν. 14,8), λέγει Κύριος. Καί πάλιν λέγει Κύριος, «Εγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, δηλονότι εἰς τό φῶς τοῦ κόσμου καί τῆς ζωῆς, μᾶς καλεῖ σήμερον κατ' αὐτήν τήν περίοδον τῆς πανδημικῆς λοιμώδους νόσου, τῆς μαστιζούσης ἀνηλεῶς ἅπασαν τήν ἀνθρωπότητα, ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία, διά τῆς φωνῆς τοῦ ὑμνωδοῦ αὐτῆς, τοῦ βοῶντος καί λέγοντος: «Ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε λαοί καί θεάσασθε σήμερον τόν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν ὡς ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ ἐπὶ πύλου εὐτελοῦς, τήν Ἱερουσαλήμ προσεπιβαίνοντα· διό καί ἡμεῖς μετὰ κλάδων νοητῶς κεκαθαρμένοι τάς ψυχάς, ὡς οἱ παῖδες τόν Χριστόν ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότῃ. Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τόν κόσμον, εἰς τό σῶσαι ἐλήλυθας». Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί ἀπηλλαγμένα πάσης λοιμικῆς νόσου καί εὐλογημένον Πάσχα».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας